

kunde slippe for en stor Deel af de Statskove, som Staten bestyrer, og jeg gjentager en Tanke, som jeg gjerne vil see gjendreven, forsaavidt den muligen ikke er rigtig, nemlig den, om det ikke kunde lade sig gjøre at sælge ialfald en Deel af de store Skovstrækninger, som vi have i Nordsjælland, med Frihed for Kjøberne til at benytte dem saaledes, som de selv vilde, og om vi ikke for den Sum, som vi fik mere for de Skove, vi solgte uden Fredskovsforpligtelse, kunde anlægge Skove ovre i Sjælland. Jeg mener nemlig, at vi af den Capital, som vi fik som den ordinaire Betaling for disse Skove, som vi saaledes solgte, vilde faae et større Rentebeløb, end hvad vi nu faae ind som Nettoindtægt, og for den overflødende Deel, som vi vilde faae ved at fritage endeel Skove for Fredskovsforpligtelse, vilde vi see Skove opvoxe paa andre Steder, der vilde være gavnlige i og for sig og derhos til Nytte for Befolkningen i de andre Landsdele. — Jeg er enig med det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) deri, at den extraordinære Toldskat hviler forholdsvis formeget paa den uformuende Deel af Befolkningen, at det altsaa er en Skat, der er meget uligelig fordeelt, og jeg tør sige, at det vistnok maa blive Tilfældet, at naar vi have udført de Jernbaneanlæg, med Hensyn til hvilke vi have givet Love, vi da maae see at komme bort fra dette Tilfælde til vor Toldbeskatning. Der er med Hensyn til Bygningskatten fremført endeel Duffer om dens Revision, men da man maastee vil afvente, hvad den Commission, der skal behandle de Kjøbstadlige Forhold, muligen kan finde paa, som kunde være hensigtsmæssigt for vedkommende Ydere, og ogsaa for Staten, altsaa paa een Gang for begge Parter, skal jeg ikke nu gaae nærmere ind derpaa, men jeg skal dog bemærke, at jeg troer, at det er paatrængende nødvendigt, at der skeer en Revision af Reglerne for Udbedelsen af denne Skat, og dette gjælder tilvilde, ikke mindre for Yderne paa Landet end for Yderne i Kjøbstæderne. Ogsaa troer jeg, at vi maae kunne komme til — jeg vil ikke dermed sige, at man skal nedsette Beløbet — ved nye Regler at lette denne Skat for Kjøbstæderne med Hensyn til deres fremtidige Udvikling, uden at

det vil kunne siges, at dette vil være en Uretfærdighed for andre Steder. Med Hensyn til Toldvæsenet har jeg et mere almindeligt Duffe at fremsætte. Jeg sees, at det gaaer med den nye Postlov, som det gaaer med Administrationen, at det nemlig er en saa temmelig almindelig Tanke, at Landboerne ere altfor meget Postvæsenet uvedkommende. Ja, vi tage dem med engang imellem, naar der fremkommer paatrængende Duffer om, at Saadant skeer, og naar det ikke forvolder for stor Uleilighed for Postembedsmændene; saa anvende vi de 6,000 Rd. derpaa, og saa forsøge vi Summen lidt efter lidt; men det skeer ikke i vor Levetid, om vi end blive saa gamle som Methusalem, at man ved Hjælp af denne Fremgangsmaade vil komme til at gennemkrydse Landet saaledes, at Landbefolkningen virkelig kommer i en saadan Forbindelse indhyrdes, som Tilfældet bør være, ved Postvæsenets Omhu. Det nuværende meget forældede System troer jeg, vi bør forlade, og jeg troer, vi da bør gaae ind paa at tage Conseqventserne og erkjende, at Befolkningen, hvad enten den boer i Byerne eller paa Landet, har Krav paa enhver fornødig Smødekommun fra denne Institutions Side, og at deraf vil følge en mere energisk Indgriben i Retning af en Omordning af Landets Postindretninger. Jeg troer, at hvis det grebes med Kraft og Energi, vilde det ikke blive til Skade for Institutionen med Hensyn til Indtægterne, men tværtimod gavnligt. Jeg kan ikke see, at det vilde volde nogen Ulempe eller Uleilighed for de stedlige Embedsmænd; men maastee mange af dem ere meget lidet istand til at være Forretningsførere for en saadan udvidet Forretning. Men naar man — for at jeg skal anføre et Exempel — har en saadan Postindretning, at man lader Landpostbudet gaae i en Cirkel for at komme tilbage til Udgangsstedet, saaledes at han er 2 à 3 Dage paa Veien, hvorved Brevene blive forældede, forinden han naaer de Dele, som ligge nærmest ved den Kjøbstad, hvorfra han er gaaet ud, naar Postindretningen er saaledes, er det naturligt, at Landboerne blive ligesom lidt betænkelige ved at undergives Omstændigheder, der gjøre Dndet værre. Jeg troer, at